

ningsafgift, har man imidlertid også inddraget husleje problemer. Som det fremgår af den betænkning, det nedsatte folketingsudvalg har afgivet den 3. juni d. å., er der under disse drøftelser opnået enighed om at tage visse indledende skridt til at ophæve den bestående spænding mellem huslejen i nye og ældre boligejendomme. Disse skridt går ud på, at der åbnes adgang til lejeforhøjelse ved genudlejning under huslejenævnets kontrol. Endvidere er man enedes om, at kredsen af kommuner, hvor husleje fastsættelsen er fri, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter noget andet, udvides, idet den gældende indbyggergrænse på 3 000 forhøjes til 6 000.

Det foreliggende lovforslag tager sigte på en gennemførelse af de foranstaltninger, som et flertal således har opnået enighed om.

For så vidt angår den foreslåede adgang til forhøjelse ved genudlejning, går forslaget ud på, at lejen ved genudlejning for ejendomme fra før 1939 kan forhøjes med indtil 25 pct. af lejen i 1939. For ejendomme, der er taget i brug efter 1939, men inden udgangen af 1955, foreslås adgang til ved genudlejning at gennemføre gradvis lavere forhøjelser. Forslaget forudsætter, at huslejenævnen udøver en rimelig kontrol med, at forhøjelserne inden for de fastsatte procentgrænser ikke bliver større end passende i forhold til boligens værdi.

De forhøjelser, der gennemføres, bør selvsagt i rimeligt omfang medvirke til, at vedligeholdelsen af ejendomme forbedres, og $\frac{3}{5}$ af forhøjelsen foreslås derfor bundet til dette formål. For at undgå, at forhøjelserne skal modvirke de foranstaltninger, der samtidig er truffet med henblik på en afdæmpning af bygge- og anlægsvirksomheden, foreslås bindingen dog foretaget således, at de afsatte beløb først kan anvendes efter 1. januar 1968.....

Forslaget tilsigter som nævnt at tage visse *indledende skridt til løsning af huslejespørgsmålet*, men heller ikke mere. En tilfredsstillende helhedsløsning, der kan sikre en tilstrækkelig beskyttelse af lejerne og skabe forudsætning for efterhånden at nå frem til et frit boligmarked, vil kræve en række yderligere forholdsregler. Regeringen vil fortsætte sine overvejelser med henblik herpå.“

Ved lovforslagets 1. behandling anbefalede *Axel Ivan Pedersen* (S) lovforslaget til vedtagelse ud fra den betragtning, at det indgik som led i et politisk forlig, men „uden særlig begejstring“. „Det forekommer mig“, udtalte han, „vanskeligt at få øje på, hvilken betydning denne lov vil få for den økonomiske situation, og det er mig magtupåliggende at slå fast, at denne adgang til lejeforhøjelse er udtryk for ønsker og krav fra de forligspartnere, som hører til oppositionen her i salen.“

Finn Poulsen (V) anså lovforslagets bestemmelser for et skridt i den rigtige retning, omend ikke noget stort skridt. Det burde efter hans opfattelse ikke betyde, at man kunne holde sig i ro på dette område, helt til lejeloven skal revideres i 1964. Den afvikling af restriktioner